

fons estadístic i documental

***Informació seleccionada de premsa
de la Comunitat Valenciana i estatal
en suport paper i en línia
12/3/2015***

Índex

Pàgina

EL DIARIO DIGITAL

Bellver (PP) torna a la càrrega, "l'esquerra està i se sent contra les senyes valencianes"

4

EL MUNDO VALENCIA

Acció Cultural i les universitats demanen una llei d' "igualtat lingüística efectiva"

6

EL PAÍS (EN LÍNIA)

Luisiana lluita per preservar el francès

7

EL PAÍS COMUNIDAD VALENCIANA

El PSPV rectifica i no es retira del debat de la Llei de Senyes d'Identitat
ADOLF BELTRAN

9

EUROPAPRESS.ES

El PP aprova les seues esmenes a la Llei de Senyes d'Identitat i eleva Lo Rat Penat a ens consultiu

10

INFOMIGJORN

La Lapao va néixer a Ripoll
Josep Maria Sebastian

11

LA VEU DEL PAÍS VALENCIÀ

La Plataforma per la Llengua denuncia el setge al català a la Franja

12

Francesc Esteve: "Cap demòcrata no pot estar en contra de la igualtat lingüística"
Eduard Ferrando

14

LEVANTE - EMV

Les universitats demanen una llei d'igualtat lingüística perquè pensen que ha fracassat la Llei d'Ús

PACO CERDA

Pàgina

20

Ovidi

Lluís Meseguer

21

Escola Valenciana edita el nové disc recopilatori "La Gira"

22

LLIBERTAT.CAT

Tot a punt per la XX edició de la Jornada de Sociolingüística d'Alcoi

23

Escola Valenciana proposa a Estrasburg una "Directiva europea per a les llengües minoritzades"

24

PARTIT POPULAR

Bellver sobre les senyes d'identitat: "Cadascú està on vol estar, però sobretot, on sent; i l'esquerra està i sent contra les senyes valencianes"

26

PLATAFORMA PER LA LLENGUA

La Plataforma per la Llengua es reuneix amb la coordinadora del voluntariat d'Escola Valenciana

28

RACÓ CATALÀ.CAT

Les 12 fites per acabar amb la discriminació del valencià

29

Bellver (PP) vuelve a la carga, 'la izquierda está y se siente contra lo valenciano'

El portavoz del Partido Popular en Les Corts, Jorge Bellver, ha asegurado este miércoles, durante el debate de las enmiendas a la Ley de Señas de Identidad celebrado en la comisión de Coordinación, que "cada uno está donde quiere, pero sobre todo donde siente, y ya sabemos dónde están ustedes", en referencia a los grupos de la oposición, "no están en la defensa de lo nuestro, más aún, están en contra de lo **valenciano** y no quieren ni oír hablar de la defensa de nuestras señas".

Bellver ha reiterado que la Ley de Señas de Identidad es "una ley inclusiva, que no va contra nadie ni contra nada, redactada al amparo del artículo 12 de nuestro Estatut; una Ley oportuna, necesaria y muy **valenciana**, que reconoce, proteger y difunde nuestros símbolos y todas nuestras señas de identidad". Y en concreto, el portavoz popular ha recordado todas y cada una de las "señas valencianas" que ampara esta ley: los festejos de bous; las Fallas, la Magdalena y Les Fogueres; el Cant d'estil y el folclore **valenciano**; Els Furs y el Derecho Foral **valenciano**; el siglo de oro de la lengua **valenciana**; los reales monasterios de Santa María de El Puig y Santa María de la Valldigna; el 9 d'Octubre; la música y los instrumentos tradicionales; las bandas de música y las sociedades musicales; las manifestaciones religiosas más arraigadas; la gastronomía y nuestros productos autóctonos; y los deportes tradicionales, como la pelota **valenciana**, la columbicultura y el tiro y arrastre.

"Lamento que los grupos de la oposición no quieran participar de esta ley necesaria y tan **valenciana**, que no quieran ni siquiera hablar de ella", ha señalado el Síndic popular, para referirse al abandono de la comisión de los grupos Esquerra Unida y Compromís, pero también "a la falta de concreción y huida constante del Partido Socialista". El PSPV sí que ha permanecido en la comisión, pero no ha querido entrar al detalle del debate de las enmiendas presentadas por el Grupo Popular, el único que ha presentado enmiendas, según ha señalado Bellver.

El Síndic popular ha explicado, durante su intervención, las nueve enmiendas del GPP, tras incorporar una enmienda de aproximación hoy mismo, "que tienen como objetivo profundizar en el espíritu **valenciano** de la propia Ley". "Hemos querido reconocer en esta norma a aquellas personalidades ilustres que han contribuido a crear y defender el espíritu **valenciano**; hemos propuesto incorporar a un representante de la Federación de Colombicultura, junto con el de Pilota en el Observatorio; reconocemos la capacidad docente de Lo Rat Penat y de la Real

Acadèmia de Cultura **valenciana**, tras su larga trayectoria en la defensa y promoción de nuestras señas y especialmente de nuestra lengua; y también se incorpora a Lo Rat Penat, como asociación consultiva de la Generalitat en materia de patrimonio cultural.

Bellver ha reiterado que la voluntad del PP siempre ha sido "llegar a acuerdos para sacar adelante leyes que entendemos importantes para la sociedad **valenciana**, tras discutir las y debatirlas en Les Corts. Pero desgraciadamente, este consenso no será posible en esta ley, porque la oposición ni siquiera quiere hablar sobre los símbolos y nuestras señas".

En concreto al diputado socialista Rafael Rubio, el único que la oposición que ha intervenido, le ha reprochado "que no se atreva a entrar en el debate, a decir qué les parece bien o mal", lo que ha calificado como "una muestra de cobardía, por no entrar en el detalle de qué es lo que rechazan en esta ley".

Además, le ha afeado que compare al Observatorio de las Señas de Identidad, del que forman parte representantes del Tribunal de las Aguas, del Misterio de Elche, de la Mare de Déu de la Salut de Algemesí, de las Federación de Pelota **valenciana**, Colombicultura, de Folklore, de Sociedades Musicales y de Peñas Taurinas, además de la RACV y de Lo Rat Penat, con un "tribunal de la Inquisición. /¿/Cómo tiene usted la poca vergüenza de comparar a estas entidades valencianas con un tribunal inquisitorial?".

"La oposición siempre huye de cualquier debate que tenga que ver con la defensa de lo **valenciano** y también de los intereses de los valencianos", ha señalado el portavoz. Pese a todo, Bellver ha pedido a la oposición, presente en la sala como el PSPV, y ausente como EU y Compromís, durante su intervención que "reconsideren su postura, que se atrevan a hablar de señas y voten a favor de esta ley".

Acció Cultural y las universidades piden una ley de «igualdad lingüística efectiva»

Denuncian la discriminación del valenciano tras 20 años de gobiernos del Partido Popular

VALENCIA Acció Cultural del País Valencià ha elaborado un documento con propuestas para «una nueva y efectiva ley de igualdad lingüística» y para poner fin a la «grave» situación de discriminación que padece el valenciano tras 20 años de gobiernos del Partido Popular.

Su exigencia básica ante esta situación es que se establezca una legislación en materia lingüística que huya de voluntarismos y de intentos de «promover el uso del valenciano» para establecer los mecanismos necesarios para garantizar el cumplimiento de los derechos lingüísticos de quienes tienen el valenciano como primera

lengua. El documento, que contiene 12 propuestas y cuenta con la coloración de todas las universidades públicas de la Comunidad Valenciana excepto la de Elche, pide que se reconozca legalmente la equivalencia de «valenciano» y «catalán», que está avalada por 46 sentencias judiciales y no es «ninguna cosa rara» ya que muchas lenguas admiten distintas denominaciones, «pero lo que no se puede hacer es utilizar la diferencia para dividir una lengua y un mercado».

«En algún momento el PP tendrá que superar la Transición y situarse en el siglo XXI y en Europa para entender que la lengua y la cultura no se usan con fines electora-

listas», denunció Toni Gisbert, secretario General de Acció Cultural.

Gisbert también arremetió contra la Ley de Señas de Identidad que promovió el grupo *popular* en las Cortes, de la que dijo que es «innecesaria», que solo está motivada por cuestiones electoralistas y que su propio nombre «les delata» porque consideran que el valenciano «es una seña de identidad, pero la lengua no es una cosa que se enseña, es una cosa que se vive».

Ferran Suay, responsable de política lingüística de Acció Cultural, añadió que desde la Transición se ha hecho «poco más» que despena-

lizar el uso de valenciano en la Comunidad y su normalización (fracasada a su juicio) se ha centrado únicamente en el ámbito de la enseñanza y ha olvidado el resto de ámbitos de uso social.

Prueba de ese fracaso de la política lingüística es para ellos que el presidente de la Generalitat, Alberto Fabra, o la alcaldesa de Valencia, Rita Barberá, sean «incompetentes lingüísticos» y no hayan hecho ningún esfuerzo por impulsar el valenciano. Los responsables de Acció Cultural fueron más allá y aseguraron que no se trata sólo de falta de promoción, sino de que los gobiernos del PP han «obstaculizado» las propuestas en este sentido.

Luisiana lucha por preservar el francés

La música y comida cajún, presentes en la región.

VILLE PLATTE, Luisiana ' 'Qui c'est qui parle", pregunta Jim Soileau con su voz de barítono que hace retumbar el estudio de la emisora KVPI. / ¿/Quién habla'

FOTOGRAFÍAS DE EDMUND D. FOUNTAIN PARA THE NEW YORK TIMES

Las líneas telefónicas están abiertas en La tasse de café (La taza de c a fé), u no de los pocos programas radiofónicos en lengua francesa que se emiten en el Estado de Luisiana.

Soileau, de 77 años, llega antes del amanecer para retransmitir las noticias en **francés**. A las ocho de la mañana da la bienvenida a los radioyentes que llaman al programa desde las granjas de arroz y las pequeñas ciudades cercanas a la parroquia de Evangeline. Algunos de sus interlocutores son ancianos que comparten sus recuerdos en lengua cajún, es decir, en el dialecto del **francés** que aprendieron de sus padres. Otros son más jóvenes y no se manejan tan bien con el idioma.

La tasse de café se emite desde mediados de los sesenta y trata sobre los cotilleos de la zona. Su guión es fiel al esquema multillamada que solo se interrumpe cuando el locutor lee las cartas de amor que dirige a los patrocinadores locales. Hace algunos lunes dedicaba unas bonitas palabras a la carnicería Teet's Food Store: 'N'oubliez pas les spéciales, les cuisses de poulet!' (No olvide lo especial, las cajas de muslos de pollo).

Este programa refleja cómo en algunas partes de Estados Unidos se quiere preservar el **francés**. 'No estamos perdiendo la música ni la comida', señala Mark Layne, director general de la emisora, desde su despacho de Ville Platte, una localidad de 7.500 habitantes al oeste de Nueva Orleans. 'Pero sí lo que yo considero más importante, que es el idioma', añade.

En este Estado sureño no siempre es fácil expresar las cuestiones lingüísticas y culturales. El gobernador Bobby Jindal, hijo de inmigrantes indios, ha lanzado varias advertencias a los inmigrantes musulmanes que no se han adaptado a la cultura occidental y a otros grupos que emigran a EE UU para vivir en Con la colaboración de Alain Delaquérière. guetos sin aprender **inglés**. En su día, los cajunes (descendientes de los franceses aficandos en el sur del país) estaban sometidos a la presión social pero ahora el panorama ha cambiado y su cultura prospera en una zona conservadora.

Soileau, por ejemplo, se sentiría cómodo si el **inglés** fuera el idioma oficial de EE UU (este país no tiene lengua oficial), pero añade: 'Creo que el Gobierno no debería dictarnos cómo debemos hablar'. El **francés** llegó a Luisiana a finales del siglo XVII y floreció a mediados del XVIII con la llegada de numerosos cajunes expulsados de Nueva Escocia por los británicos. Los prejuicios contra la población rural de habla francesa y una ley incluida en la Constitución de 1921 que dictaminaba que la enseñanza en las escuelas públicas solo podía ser en **inglés** contribuyeron a la desaparición del **francés**. De hecho, aún hoy los cajunes más longevos recuerdan que eran castigados por hablarlo. En los años sesenta nació un movimiento del orgullo cajún y en la actualidad existe un programa de inmersión lingüística que presta servicio a más de 4.000 estudiantes. En cambio, según cifras del censo, en Luisiana tenía más de 250.000 francoparlantes en 1999. A 100.000 en 2013 'Mi generación tiene parte de culpa', afirma Charlie Manuel, de 73 años, que presenta La tasse que cada tres viernes.

Pero muchos esperan que iniciativas como este programa, además de un reducido grupo de eruditos francófonos, activistas y músicos cajunes, hagan que el idioma vuelva a florecer. Barry Jean Ancelet, un experto en folclore de la Universidad de Luisiana en Lafayette, señala que los ciudadanos de habla francesa podrían tomar como ejemplo el hebreo, una lengua durmiente que los sionistas revivieron en el siglo XIX. 'Todo indica que está disminuyendo a un ritmo alarmante', comenta. 'Pero también existen indicios de una actividad extraordinaria'.

La alcaldesa de Ville Platte, Jennifer Vidrine, ha encargado señales de tráfico bilingües. En la Iglesia Católica del Sagrado Corazón de Jesús, el reverendo Jason Vidrine ha empezado a dar los sermones en una mezcla de **francés** e **inglés**. En la ciudad de Mamou, los habitantes acuden en tropel a la carnicería T-Boy's Slaughter House para comer un boudin hecho por el propietario, Paul Berzas, que habla **francés** con los clientes. En la radio, Soileau y un oyente comentan cómo la palabra 'gallo' se dice de manera diferente en Ville Platte (aquí es gaimé) y en la localidad de Houma, (allí es corusse), a dos horas y media en dirección sureste. 'Un autre call, Jim', anuncia Layne. 'Qui c'est qui parle?', pregunta Soileau.

El PSPV rectifica y no se retira del debate de la Ley de Señas de Identidad

Compromís y EUPV dejan la comisión en la que el PP aprueba la polémica norma

ADOLF BÉLTRAN

El portavoz parlamentario socialista, Antonio Torres, lo anunció antes que nadie. "Nos borramos de la comisión porque no estamos para perder el tiempo", dijo a los periodistas el pasado 20 de enero, al anunciar que su grupo defendería la devolución al Consell del proyecto de Ley de Reconocimiento, Protección y Promoción de las Señas de Identidad del Pueblo Valenciano, mediante una enmienda a la totalidad en el pleno de las Cortes Valencianas, pero que renunciaría a presentar enmiendas parciales y no acudiría al debate en comisión de esta norma. Sin embargo, ayer el partido que lidera Ximo Puig fue el único de la oposición que se quedó en la sala, mientras los portavoces de Compromís y Esquerra Unida abandonaban la comisión en ese punto.

El diputado del PSPV-PSOE Rafael Rubio ejerció el turno en contra de las ocho autoenmiendas que el PP introdujo en su propio proyecto y que implican, entre otras cosas, el reconocimiento de la "capacidad docente" de la denominada Academia de Cultura Valenciana y de Lo Rat Penat, entidades que propugnan el secesionismo del valenciano respecto del conjunto de la lengua catalana, y la consideración de Lo Rat Penat como "institución consultiva de la Generalitat Valenciana en materia de patrimonio cultural".

"Dijimos que no íbamos a participar", recordó Rubio, que añadió: "Estamos aquí por respeto parlamentario". Y arremetió contra el proyecto en respuesta al portavoz parlamentario del PP, Jorge Belver, que defendió la ley como "muy oportuna, muy necesaria y muy valenciana". Según el portavoz popular, la ley "no va contra nada ni contra nadie" y el Observatorio de las Señas de Identidad que crea es un organismo "colegiado de carácter con-

Los diputados de la oposición, con el socialista Rafael Rubio en primer plano, ayer en la comisión. / JOSÉ JORDAN

Acercamiento en la transparencia

La Comisión de Coordinación, Organización y Régimen de las Instituciones de la Generalitat rechazó, con los votos del PP, sendas propuestas para que el expresidente Francisco Camps, que es diputado, compareciera a explicar su gestión en la organización de la Fórmula 1 en Valencia, bajo investigación judicial, y también el exconsejero Rafael Blasco, condenado por el fraude en las ayudas de cooperación.

sultivo abierto a la participación de la sociedad". Además de los representantes de la Generalitat, incluirá a los presidentes del Tribunal de las Aguas, el Patronato del Misteri d'Elx, de la Festa de

El debate de las enmiendas a la Ley de Transparencia, sin embargo, los populares buscaron la aproximación al pactar 29 enmiendas transaccionales y votar a favor otra veintena de enmiendas de la oposición. Esquerra Unida, la única formación que no enmendó el proyecto a la totalidad, remarcó, por boca de Esther López Barceló, que "el PP carece de credibilidad" para impulsar la ley. Como también hicieron Fran Ferrer de Compromís, y Victor Sahuqui-

la Mare de Déu de la Salut d'Algemés, de la Federació de Pilota, de la Federació de Penyes Taurines de Bous al Carrer, de Lo Rat Penat, la Academia de Cultura Valenciana, la Federación de Fol-

clo, del PSPV-PSOE, recordó las condenas por opacidad del Consell. Los populares introdujeron tres enmiendas a su texto, entre ellas la reducción de 50.000 a 25.000 del número de firmas para una iniciativa legislativa popular, medida prevista en el proyecto para regular las ILP que no llegará a aprobarse esta legislatura. Juan de Dios Navarro, del PP, calificó la de Transparencia como una "ley Full Monty" porque "deja al descubierto la gestión de la Administración".

clore, la Federación de Sociades Musicales y, gracias a una de las enmiendas aprobadas, también la Federación de Columbi-cultura.

Rubio negó el carácter consul-

tivo de ese órgano, que calificó como un "tribunal de la Santa Inquisición", y leyó el artículo que le otorga la capacidad de "iniciar el procedimiento" para desposeer de subvenciones de la Administración a quienes considere que son contrarios a las señas de identidad. Belver le acusó de estar acusando a los presidentes de esos organismos de actuar como la Inquisición. Y Rubio replicó que esos presidentes "merecen todo el respeto" en sus ámbitos, pero nada tienen que hacer en un órgano como el mencionado observatorio. El diputado socialista recordó al PP que la Ley de Hacienda Pública establece cuándo y cómo se pueden quitar subvenciones y que el Consell nunca lo ha hecho. Tras negar que exista peligro alguno de "ruptura" del Estatut d'Autonomia, Rubio añadió: "Nosotros promulgamos la ley de símbolos y hemos votado dos estatutos. Ustedes no nos pueden dar ninguna lección".

Belver acusó a la oposición de falta de voluntad de llegar a acuerdos en temas importantes para la sociedad valenciana y dijo

Maluenda acepta encantado que un "blavero" como él presente el dictamen

que los socialistas huyen del debate sobre las señas de identidad "en contra de la opinión y la voluntad mayoritaria de sus votantes". Rubio insistió: "No vamos a refrendar esta ley. Estamos absolutamente en contra".

Pescó a la apelación de Belver al carácter supuestamente "inclusivo" de la ley, que convierte al Observatorio en una especie de policía identitaria para vigilar a los sectores críticos con ciertos prejuicios y tópicos valencianos, especialmente los relacionados con la lengua y los festejos taurinos. El diputado socialista insistió en que la norma busca "dividir" a los valencianos en buenos y malos". Una vez designado el presidente de la comisión, Rafael Maluenda, para presentar el dictamen ante el pleno de las Cortes del 25 de marzo, el veterano diputado popular dijo estar "encantado de que sea un blavero" el elegido para hacerlo.

El PP aprueba sus enmiendas a la Ley de Señas y eleva Lo Rat Penat a ente consultivo

El PP ha aprobado en la Comisión de Coordinación Organización y Régimen de las Instituciones de la Generalitat de las Corts Valencianes sus enmiendas a la Ley de Señas de Identidad, con la que incluye a Lo Rat Penat como entidad consultiva de la Generalitat en cuestiones de patrimonio cultural. Según ha explicado el portavoz 'popular', Jorge Bellver, con estas esta norma y las enmiendas, "lo que pretende el PP es reconocer las personalidades ilustres que a lo largo de historia han contribuido a crear el alma y espíritu **valenciano**".

El presidente de la Mesa de la Comisión, el 'popular' Rafael Maluenda, ha sido designado como el ponente del proyecto de ley en el pleno de las Corts. Tras su nombramiento, Maluenda se ha mostrado encantado de que "un blavero" presente esta ley ante el hemiciclo.

Además, el portavoz socialista, Antonio Torres, anunció que su grupo no participaría en el debate en comisión de las enmiendas a este proyecto de ley. Sin embargo, se ha dado el caso de que los socialistas se han quedado en la comisión y han participado en el debate, mientras que los de EUPV y Compromís se han ausentado.

Relacionadas

El PP rechaza devolver al Consell la Ley de Señas por ser "inclusiva" y la oposición cree que busca "enfrentar" El PP, satisfecho de la actividad en Corts pese a "caminar solos" El PSPV pide al Ayuntamiento que acate la sentencia sobre la subestación de Patraix y vigile su cumplimiento

Por lo que se refiere a las enmiendas, el síncic del PP ha explicado que se incluye en el Observatorio de Señas de Identidad un representante de la Federación de Colombicultura. También incorpora un reconocimiento a la capacidad docente de la RACV y lo Rat Penat en la defensa y promoción de las señas de identidad y especialmente en la defensa y promoción de la lengua **valenciana**.

El socialista Rafael Rubio ha argumentado que esta ley "sólo se justifica porque, según el conseller, hay fuerzas que quieren romper el consenso estatutario, pero no existe ese peligro". Además, "quieren montar un tribunal de la Santa Inquisición -con el Observatorio de Señas de Identidad-- para quitar subvenciones a aquellas entidades que van en contra de las instituciones". Por tanto, "como no existe el peligro de

ruptura estatutaria y ya hay mecanismos que regulan las subvenciones", esta ley no debería seguir adelante, ha apuntado el diputado.

La Lapao va néixer a Ripoll

Josep Maria Sebastian

No vull dir que la bruta operació de la "*lengua aragonesa propia del área oriental*", hagi estat gestada a Ripoll, però sí que ho va ser, segons sembla, Dolores Serrat, consellera de Cultura del govern de l'Aragó, del PP *of course*, propulsora, defensora i impositora d'aquesta barbaritat, i que va néixer a Ripoll, l'any 1955, segons Google. La qual cosa la du a formar part de la llarga llista d'il·lustres que no són gens benvinguts ni a la seva pròpia terra. Això ve al cas perquè acabo d'arribar de fer una petita estada precisament al cor de la Ribagorça, allà on, justament ara, parlen Lapao. Amb la poca gent amb qui vaig tenir ocasió de parlar, aquesta denominació ni tan sols la coneixien. És a dir, que els més directament afectats ni tan sols eren conscients que els havien canviat el nom de la seva pròpia llengua. Es tractava, de fet, d'un dels llocs que em puc imaginar com dels més recòndits d'Europa. La seva ignorància vers les ximpleries contrastava amb la saviesa que conservava aquella gent per distingir els accents de cada poble, de cada lloc semiabandonat. "Naltros parlem com a Lleida, però a quinze quilòmetres d'ací hi ha un lloc que parlen com valtros, los gironins", em va explicar un home vell i arrugat, vestit com un pagès. Afortunadament encara hi ha veritats immutables, tossudes i resistents a tots els embats polítics, geogràfics, culturals o administratius. I en aquell racó de la Franja de Ponent, n'hi havia, de veritats d'aquestes. Fa pocs dies he tornat a Campdevàrol, on, Déu n'hi do també dels amagatalls que hi ha. La solitud és molt semblant a un lloc i l'altre, els llocs més remots estan completament abandonats o no hi ha joves ni vells tant en una punta com en l'altre del país, i ens entenem amb la mateixa llengua. Heus aquí, però, que en aquesta roda de la vida algú va pensar que li calia un eix innecessari i van fer servir, ni més ni menys, per a tan ingrata tasca, la ripollesa Dolores Serrat. I dic ingrata perquè no ha de ser còmode saber que formaràs part per sempre de la història de la infàmia científica aquella que prefereix la seva ignorant intolerància a les evidències, els de la ciència infusa, vaja. El cert és que els ribagorçans s'avergonyeixen de la Lapao, i els ripollesos de qui la va crear.

La Plataforma per la Llengua denuncia el setge al català a la Franja

Podeu veure la campanya al web estimoelcatala.cat

L'entitat posa en marxa una campanya de sensibilització per denunciar els atacs que rep el català a la Franja per part del govern aragonès i per evidenciar l'absurd que suposa la invenció del LAPAO, la Lengua Aragonesa Propia del Área Oriental.

La Plataforma per la Llengua ha engegat una nova campanya que té com a objectiu denunciar la situació del català a la Franja i denunciar l'absurd que suposa el LAPAO en la realitat lingüística de la zona. La campanya simula un joc on-line a través del web estimoelcatala.cat que aparentment convidarà als usuaris a "aprendre" LAPAO i a traduir algunes paraules del català al LAPAO.

En realitat, es tracta d'una acció de sensibilització amb la qual l'entitat pretén alertar sobre l'atac que està experimentant el català a la Franja i aconseguir adhesions per portar la problemàtica a Europa, tenint en compte els repetits intents dels governs espanyol i aragonès per aniquilar el català a la zona.

El LAPAO (Lengua Aragonesa Propia del Área Oriental) no existeix, és una denominació creada artificialment per al català pel Govern d'Aragó amb l'objectiu gens dissimulat d'anorrear la nostra llengua a la Franja. La problemàtica va més enllà d'una simple anècdota relacionada amb la denominació de la llengua. Ben al contrari, el LAPAO és el primer pas per acabar amb el català en aquest territori, i ja han començat a fer-se públics casos d'escoles de la zona que s'han queixat que el Govern aragonès de Luisa Fernández Rudi està substituint progressivament el LAPAO pel català en els currículums escolars. L'objectiu és clar: dividir, segregat i esborrar de l'imaginari col·lectiu cap rastre de català, en la línia d'altres polítiques equiparables que els governs del Partit Popular estan aplicant en els diversos territoris de parla catalana.

Des de la Plataforma per la Llengua volem denunciar aquesta surrealista situació. A partir de hui, al web estimoelcatala.cat s'ha engegat aquesta campanya que, amb un to irònic, vol denunciar l'absurd de la invenció d'aquesta nova llengua. Els usuaris que accedeixen a aquest web hauran de respondre una pregunta (n'hi ha diverses que van apareixent aleatòriament) traduint una paraula del català al LAPAO. Òbviament, la resposta correcta serà la mateixa paraula idèntica, i a les persones que participen en la campanya se'ls aprofita per explicar-los la situació del català a la Franja i se'ls

demana la seua adhesió a un manifest.

L'objectiu és fer arribar aquest manifest al Parlament Europeu amb l'ajut de diversos europarlamentaris catalans i organitzar properament un acte a la seu d'aquest organisme a Estrasburg amb representants de les entitats de la zona per tal d'evidenciar el setge que està experimentant la nostra llengua en aquest territori.

'Cap demòcrata no pot estar en contra de la igualtat lingüística'

Francesc Esteve Membre de l'Institut de Política Lingüística d'Acció Cultural del País Valencià

Eduard Ferrando

És ben cert que la nostra llengua ha sobreviscut als continus intents d'aniquilament que ha patit al llarg de la història. És cert a més, que malgrat el constant menyspreu i rebuig per part de l'actual govern del PP valencià i de la ignonímia amb què la tracten des de les institucions de l'Estat, segueix viva i continua sent el vehicle amb què tot un poble es comunica i manifesta els seus trets culturals més representatius. Però també és cert que, hui dia, a la nostra llengua li cal un marc legal més contundent que en garantisca la seua supervivència. Per això, celebrem la presentació del document que ahir, 11 de març, Acció Cultural del País Valencià i les universitats valencianes van presentar amb el nom 'Per una nova i efectiva llei d'igualtat lingüística. Principis bàsics i àmbits d'actuació pràctica', un treball que reclama el dret a poder expressar-nos amb normalitat en la nostra llengua al nostre propi país. Francesc Esteve, un dels coordinadors del document, parla per a La Veu sense embuts, sobre aquest treball.

- Ens podries explicar en què consisteix el document que acabeu de presentar?

El document "Per una nova i efectiva llei d'igualtat lingüística" ja és prou explícit en el títol. Reclama una nova llei, que proposem que s'anomene "d'igualtat lingüística" o almenys que s'oriente a partir d'aquest concepte bàsic, que posa el dit a la ferida del problema. És a dir, una llei que pugui garantir en els fets de cada dia que els ciutadans podem viure en valencià al nostre propi país amb la mateixa normalitat que els qui ho fan en castellà al seu i al nostre. **És perfectament possible viure totalment en castellà en qualsevol ciutat o poble del País Valencià, però això mateix és quasi impossible en la llengua pròpia del país.**

No hem volgut fer l'articulat concret d'una llei, sinó només uns principis bàsics imprescindibles i uns àmbits d'actuació que necessàriament ha d'incloure qualsevol llei que vulga transformar mínimament la nostra realitat cap a la igualtat lingüística. I cap demòcrata no pot estar en contra de la igualtat lingüística, siga quina siga la seua llengua habitual.

Ferran Suay i Toni Gisbert durant la roda de premsa del dia 11 de març

- Amb quina intenció es fa?

Es fa amb la intenció de contribuir als programes dels partits, d'orientar l'acció de govern del pròxim executiu que pugui eixir de les urnes i d'establir els termes sobre els quals caldrà posar-se d'acord si es vol fer una política lingüística simplement igualitària i efectiva.

Com que estem sempre a la defensiva, molts s'han quedat en la defensa dels mínims, que és la Llei d'ús i ensenyament del valencià, la LUEV. Però **la LUEV és una llei totalment desfasada per molts motius**. Primer, perquè ja era una llei de mínims quan es va aprovar, fa més de 30 anys. Recordem que les altres lleis similars es deien "de normalització lingüística": la de Catalunya, la del País Basc, la de Galícia. Fins i tot la posterior en el temps aprovada a les Illes Balears amb el PP també va ser "de normalització". I no era sols una qüestió de rètols, sinó de continguts i d'ambició. La LUEV només fa un parell d'aportacions aplicables i útils: despenalitzar legalment l'ús del català i establir l'ensenyament obligatori i el coneixement de la llengua per als professors (i encara limitat als territoris de "predomini lingüístic valencià"). I prou.

La resta de la llei és una pura declaració de bones intencions sense cap correlat executiu, prescriptiu ni pràctic. A banda de despenalitzar el català, no fa allò que caracteritza qualsevol llei: establir uns drets i uns deures correlatius, amb uns manaments clars i precisos. La LUEV és una tirallonga de sinònims dels verbs 'impulsar' o 'estimular'. I, perdona, però això no és una llei sinó una llista de desitjos, com "que hi haja pau al món" i "que les persones s'estimen com a germans". Hi ha un article que és molt il·lustratiu en aquest sentit, perquè presenta el rècord de bones intencions sense cap prescripció, i això en un àmbit tan transcendental com els mitjans de comunicació! L'article 25 de la LUEV diu: "la Generalitat Valenciana vetlarà [...], fomentarà [...], impulsarà [...] recolzarà [...]". I ja hem vist com ha acabat tot aquest foment i impuls...

Imagineu una llei tributària que, en realitat, diga només: "el Govern promourà i impulsarà que els

ciutadans paguen els impostos”? O una llei d'igualtat entre homes i dones que només declare que “els homes i les dones són iguals en drets i el Govern estimularà la igualtat en salaris i en accés a càrrecs públics”. Doncs això fa la Llei d'ús.

- Quines són les principals aportacions d'aquest document respecte a la LUEV?

Un bon grapat. Primer, entre els principis bàsics: no és una proposta de llei d'igualtat en abstracte ni referida a les llengües, sinó un esborrany de norma per a garantir la igualtat, efectiva i palpable, de les persones, dels ciutadans, en tots els àmbits de la vida.

Com és lògic i elemental, per a garantir uns drets estableix els seus deures correlatius. A veure: de què serveix proclamar que “tots tenen el dret a relacionar-se amb l'administració en valencià” si, correlativament, no es garanteix que els empleats públics tenen el deure de conèixer el valencià i d'usar-lo, en igualtat amb el castellà?

La proposta de llei estableix que el valencià ha de ser la llengua d'ús normal i habitual de les administracions valencianes i, per a les radicades al País Valencià (de Justícia, de l'Estat), que garantiran l'atenció normal en valencià, en condicions d'igualtat amb el castellà. Tot el personal de les administracions públiques ha de conèixer les dues llengües oficials amb competència oral i escrita suficient per a exercir les seues funcions. Tots els ciutadans valencians han de presentar un coneixement almenys passiu del valencià, única garantia que quan vas a qualsevol comerç o establiment t'atendran sense demanar-te que canvies tu de llengua (recordem que la Constitució espanyola imposa un deure molt superior: conèixer activament el castellà, sense escarafalls per part de ningú, des dels neoliberals fins als esquerrans).

El valencià ha de ser la llengua vehicular de l'ensenyament, l'únic sistema que, com demostren els estudis, assegura que els escolars dominen tots dos idiomes oficials. Han de funcionar uns mitjans de comunicació públics i de qualitat exclusivament en la llengua del país, amb la recepció de tots els mitjans públics en català de la resta de l'àrea lingüística.

A més, s'estableix una promoció efectiva del sector cultural valencià i en valencià, per part dels mitjans de comunicació, amb creació de circuits al País Valencià i la resta de l'àrea catalanoparlant i amb ajuda econòmica.

Moment de la presentació a l'Octubre CCC.

- Hi ha més accions concretes i efectives, com les que reclameu?

Sí. Per exemple, es generalitza la toponímia en valencià històrica i tradicional dels nostres municipis per llei i tot d'una, com han fet les altres comunitats autònomes, evitant reproduir una batalla a cada poble sobre el nom.

- I es fixa de manera explícita l'equivalència de les denominacions 'valencià' i 'català' referides a la llengua pròpia, colofó lògic de les 46 sentències de tots els tribunals (des del Constitucional al Suprem, passant pel Superior de Justícia valencià) que així ho recullen. Una provisió que, per fi, impedirà que el subterfugi d'oposar 'català' i 'valencià' s'use per a torpedinar-ne l'ús, com ha estat tan habitual. I, a més, s'estableix la col·laboració amb la resta de l'àrea lingüística catalana amb la participació en entitats comunes de promoció de la llengua i la cultura, similars a les fixades per la Unió Lingüística Neerlandesa per a l'holandès dels Països Baixos, Bèlgica i Surinam o per als països de llengua francesa en l'Organització Internacional de la Francofonia. A banda de coordinar la fixació d'una normativa lingüística comuna, amb la participació de totes les entitats de referència lingüística reconeguda per llei i les universitats de la Xarxa Vives.

- Parlant de les universitats, el document ha rebut el suport de les universitats públiques valencianes...

Sí, per a nosaltres ha estat una grandíssima satisfacció haver tingut el suport i la cooperació de les universitats valencianes que han volgut col·laborar amb la iniciativa. **És una garantia de solvència acadèmica i d'implicació amb la societat i el seu progrés.**

De fet, aquestes universitats estan ara aplicant una política similar en molts aspectes a la que proposem ací. Jo puc parlar sobretot de la meua, la Universitat de València, i puc dir que en els darrers anys l'avanç, tant en la concepció de la política lingüística com en l'efectivitat, ha estat més

que notable. Per exemple, s'han fixat percentatges d'increment de docència en valencià i l'objectiu definit d'arribar a l'equiparació i garantir que el nostre personal i els nostres estudiants siguen plenament competents en català, en castellà i en alguna llengua d'abast internacional.

Intervinents en l'acte celebrat aquest dijous a l'Octubre CCC.

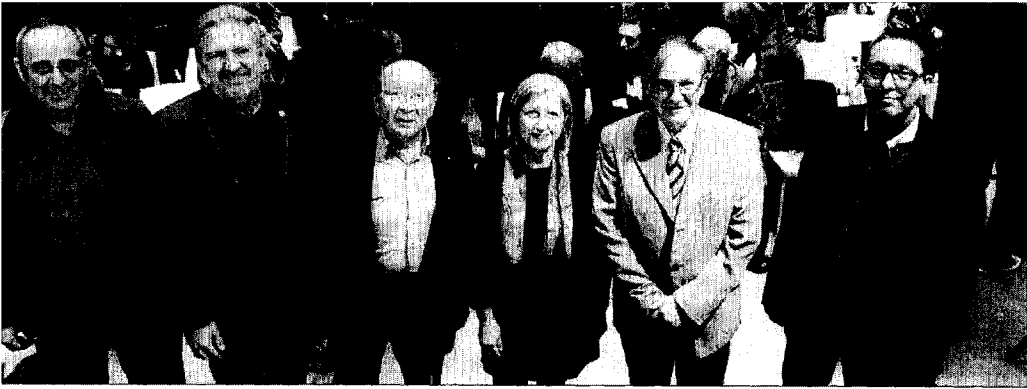
- Amb el reconeixement d'entitats com la RACV o l'actual Io Rat Penat, què creus que pretén el govern del PP? Creus que poden ser les darreres accions de l'actual govern per a deixar ingovernable el País Valencià?

El govern valencià del PP fa just el contrari del que Acció Cultural i les universitats proposem. Amb una clara finalitat electoral –per què volen aprovar la llei de senyals d'identitat just ara, a uns mesos de les eleccions?–, torna a agitar artificialment la confrontació sobre la llengua i la identitat. I, en comptes de col·laborar amb les universitats, entitats públiques i de solvència reconeguda, ho fa amb els reductes particulars i particularistes del blaverisme més tronat.

Té gràcia per a què volen el valencià: ni el Govern ni el mateix president de la Generalitat el parla habitualment i, les poques vegades que ho fa, fa vergonya sentir-lo de la incompetència que manifesta, indigna per al representant màxim de tots els valencians.

Però, pel que es pot llegir en el projecte de llei de "senyes d'identitat", ja es veu prou per a què volen el valencià. El valencià, per a ells, només és una "senya": una banderola per a agitar i embolicar-se. Com que no es nota gens en la seua actuació que són valencians, han d'agitar el valencià com una bandera i una disfressa. I en aquest projecte de llei, una mostra palpable de la mentalitat colonitzada i supeditada amb què diuen defensar el valencià, és que comencen el text legal definint 'identitat' a partir del 'Diccionario de la lengua española' de la Real Academia Española. Els qui volen alligonar-nos sobre les "senyes" i sobre la promoció del valencià ni tan sols recorren a la llengua que se suposa que defensen per a definir l'objecte de la llei...

I a la darrera pregunta que em feu, un sí rotund: espere aquesta siga l'última acció de l'actual Govern. Ja és hora de passar pàgina i obrir una etapa nova.

F. Suay (ACPV), V. Bottí (UPV), J. F. Mira (ACPV), L. Vázquez (UV), W. Rambla (UJI) y C. Cortes (UA), ayer, en el Centre Octubre de Valencia. PRATS I CAMPUS

OTRAS PROPUESTAS

ÁMBITOS NO OFICIALES

En el trabajo, en servicios, en ocio

► La nueva propuesta de ley lingüística busca incidir en ámbitos no oficiales ahora sin regulación, como el económico, el laboral, los de servicios, consumo y ocio para que, en todos los ámbitos, esté vigente y en la práctica «el derecho a expresarse en valenciano con plena garantía de normalidad y a ser atendidos en valenciano».

MEDIDAS NORMALIZADORAS

Emisiones, onomástica y toponimia

► Reclaman también la recepción reciproca de todas las emisiones y TV del resto del área lingüística; la equivalencia explícita de las denominaciones «valencià» y «català» avalada por 46 sentencias del Supremo; y la generación de la toponimia valenciana y mayores facilidades para valencianizarse el nombre. El preámbulo critica el «antivalencianismo furibundo» en lengua y cultura de las últimas décadas.

administraciones valencianas con los ciudadanos y otras administraciones. Salvo en las zonas de predominio lingüístico castellano, apostillan. Piden poner fin a la «hipocresía de décadas» de la Generalitat y muchas instituciones a la hora de funcionar exclusivamente en castellano y sólo traducir lo necesario de forma «ornamental».

Otro objetivo ambicioso expuesto en esta guía es que la nueva ley de igualdad lingüística declare el «deber de conocimiento pasivo» del valenciano, tras recordar que la Constitución española estipula, sobre la lengua castellana, que «todos los españoles tienen el deber de conocerla». «Dotar este mínimo de competencia pasiva de fuerza legal representa un paso hacia la equiparación y, sobre todo, una garantía legal de poder vivir en valenciano con independencia de la lengua de los interlocutores», añade el documento consensuado a cinco bandas. Al acto asistieron dirigentes de PSPV, Compromís, EU, Podem, ERPV, Verds, Intersindical y CCOO.

Las universidades piden una ley de igualdad lingüística al crear «fracasada» la Llei d'Ús

► La propuesta, impulsada por ACPV contra la discriminación, exige el requisito lingüístico para funcionarios y que el valenciano sea lengua vehicular en las aulas

PACO CERDÀ

■ Hace un año y medio fue la Academia Valenciana de la Lengua. Ahora son las universidades públicas valencianas las que, con el impulso de Acció Cultural del País Valencià, reclaman la aprobación de una nueva norma lingüística que supere la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià, el instrumento que en 1983 permitió la entrada masiva del valenciano en las aulas de forma legal después de cuarenta años de castellanización bajo la dictadura franquista y más de un lustro de efectos de la *Batalla de València*.

En un acto conjunto celebrado ayer por los vicerrectores de la Universitat de València, la Politécnica de València, la Jaume I de

Castelló, la Universitat d'Alacant y el presidente de Acció Cultural, Joan Francesc Mira, presentaron su propuesta «Per una nova i efectiva Llei d'Igualtat Lingüística». El documento, con doce principios básicos, da por «fracasada» la Llei d'Ús de hace 32 años por los escasos avances logrados en el uso social de la lengua —sí reconocen los méritos en el terreno educativo— y reclama una ley lingüística que recoja mecanismos concretos para lograr el objetivo final: que los valencianohablantes no sufran discriminación en ningún ámbito social y no tengan que pasarse al castellano por obligación.

Entre las medidas propuestas figura el requisito lingüístico (un título de valenciano obligatorio)

para todos los trabajadores de las administraciones públicas presentes en el territorio valenciano, como ya ocurre con los docentes. «Si no es así, el derecho de los ciudadanos de ser atendidos en la lengua propia y oficial es simple papel mojado, ya que depende en exclusiva de la voluntad o la capacidad lingüística del empleado público», afirma el texto. Un administrativo, un médico, un policía, un juez... Piden que todo el personal administrativo sea competente en las dos lenguas. No para hablarlas, sino para entenderlas.

Otra medida propone que el valenciano sea la lengua vehicular en el sistema educativo, al menos en los territorios de predominio lingüístico valenciano. Las universi-

dades públicas firmantes de este acuerdo —la Universidad Miguel de Hernández de Elx es la única ausente, por estar inmersa en plenas elecciones a rector— consideran que la experiencia demuestra que «los programas de enseñanza en valenciano son los únicos que habilitan para adquirir una competencia efectiva en las dos lenguas oficiales». Por ello, proponen que los conciertos educativos —por los que la Generalitat financia centros privados— sólo puedan otorgarse a los centros que formen «escolares plenamente capacitados para el uso de las dos lenguas oficiales, cosa que sólo se consigue con los programas de enseñanza en valenciano». Los privados también habrían de asegurar un mínimo de enseñanza en valenciano.

La lengua de la Administración

Ante la constatación de que «el predominio social y real es del castellano» y que se ha producido «una castellanización por tierra, mar y aire» que no convierte en real la igualdad teórica en materia lingüística, las universidades públicas reclaman que la nueva ley lingüística establezca de forma clara que el valenciano ha de ser la lengua de uso normal y general de las

OVIDI

Lluís Meseguer

Molts són els moments que des de fa anys em duen a **Ovidi Montllor**. Farà poc més d'un any, veient l'òpera *L'orfe del clan dels Jao*, de **Ji Jun-xiang**, vaig endevinar un passatge afegit pel director: de **Shakespeare**, vaig pensar; després un altre, era de **Zweig**; i, de moment, en el moment d'una ària sobre el dol de l'amor perdut, de cop i volta s'arrenca en l'escena *Maclame*, o siga, aquella trista i vertadera peça d'**Estel·lès**, obra musical inequívoca d'Ovidi. Va plorar tot l'auditori.

Fa unes setmanes, m'arriba la petició in extremis de participar en un crowdfunding per al projecte *L'Ovidi: el making of* de la pel·lícula que mai es va fer. Els promotors són notables: veig sovint el germà de **Vicent Tamarit** i fa pocs dies vaig escoltar **Rosanna Pastor** reflexionant en bella i alta veu sobre la necessitat de poder veure i escoltar els actors i els músics valen-

cians. En tot cas, recorde que després d'enviar la col·laboració econòmica em vaig distraure escoltant per Youtube tot el temps que vaig poder, velles versions d'algunes cançons que, des de fa tants anys, atrauen formen part de la mèdula musical i literària valenciana.

De manera casual, vaig escoltar *Perquè vull*, que des de fa dècades treballa jo a les classes de literatura i de teatre (ara ja se'n fa menys, de literatura i de teatre). Després, diria que arribà *Carta a casa*, i el record de la primera vegada que vaig veure l'Ovidi, ell amb camisa negra, fent un café i fumant avidament mentre escoltava tristot i tendre, com ell feia amb tothom, en un racó del bar de la Sala Villarroel. A Barcelona, on vaig emigrar després que ell i com tants altres escriptors i artistes valencians: per això, vaig renunciar a escoltar *Corrandes* de l'exili —València sol condemnar a molts exilis— i ves a sa-

ber per què, vaig concloure la sessió de record amb aquell *Aquesta nit hi ha Liceu* en que satiritzava les classes burgeses barcelonines entrant al Liceu (en escena típica, que com a estudiant del Conservatori vaig conèixer també).

Poc després, el vaig veure actuar, diria que a Tortosa, i consultava abans de cada cançó el policia de paisà que, des de la darrera fila de butaques, li va deixar cantar el que va voler, no potser al comunista sino al gran artista d'Alcoi... I així fins ara. I per cert, parlant d'Alcoi, i sense oblidar, la generació de La Cazuela, ni **Gil Albers** o la **Simó**. Ni els emigrants melòdics a Madrid, com **Camilo Sesto**. Ni els poetes i actors més actuals, com **Manel Rodríguez-Castelló** o **Xavi Castillo**... ? Hi ha cap ciutat del món que atresore bellesa activa i tremenda del crit o el murmurar de la veu d'Ovidi Montllor, **Juli Mira** o **Pep Cortés**? Jo sabia, potser pel mateix Ovidi, o pel gran amic Pep, que l'Ovidi es quedà prendat escoltant recitar *Evgunni Ievtuixenko* a Barcelona: els poetes russos no tenen en això rival. Però Ovidi, en tot cas, es màxima expressió de la llengua i de la veu. Només cal escoltar, com jo sempre que puc.

Escola Valenciana edita el novè disc recopilatori «La Gira»

► INCLOU TEMES DE 20 SOLISTES I GRUPS I UN FRAGMENT D'UNA ENTREVISTA DE TV A OVIDI MONTLLOR

LEVANTE-EMV VALENCIA

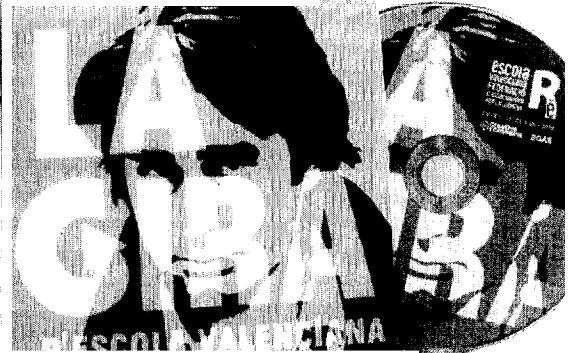
Escola Valenciana ha editat el 9è volum del disc *La Gira*, un recopilatori de música en valencià. Els grups i cantants que conformen aquest recopilatori per ordre de temes són: Zoo, El Diluvi, La Gossa Sorda, King Kong Boy, Arrap, Senior i el Cor Brutal, Égalité, El Blüe, Kontaminació Akústika, Tardor, Prozak Soup, We are not brothers, Tomás de los Santos + Borja Penalba, Gener, Talps, Hugo Mas-Arthur Caravan, Tanstúpids, Clara Andrés, Novembre Eléctric, Néstor Mont, Sitja, Gent del Desert.

El disc s'ha editat tenint en compte tres factors a l'hora d'incloure els temes triats. «Grups o solistes premiats per la crítica musical en els darrers Premis COM; grups o solistes que han tret disc l'any 2014 i que no han aparegut en cap dels huit discos editats anteriorment o han aparegut dos o tres vegades en els anteriors discos recopilatoris d'Escola Valenciana; finalment, es pretén que el disc reculli una

mostra dels diferents estils musicals fets a casa nostra», afirma Escola Valenciana.

El responsable de La

grups que han enregistrat un EP i també, lògicament, els LP o EP la qualitat tècnica dels quals desaconsellava que figuraren al disc recopilatori».

Gira, Voro Golfe, destaca que «són molts els grups i cantants que, malgrat traure disc en 2014, s'hi han quedat fora del disc, però és impossible incloure'ls a tots. A més, han quedat fora treballs de

La Gossa Sorda, Arrap, Tardor, Clara Andrés, Arthur Caravan, Talps són alguns dels participants en el disc

El disc inclou una breu introducció anomenada «Paraules d'Ovidi» que respon a un fragment de l'entrevista que Montserrat Roig va fer el 1978 a Ovidi Montllor al programa

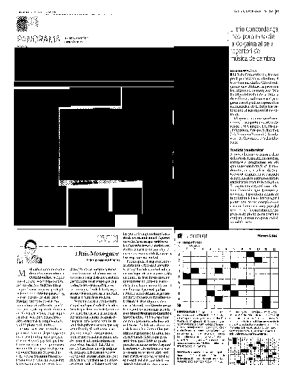
Personatges de TVE Catalunya. El fragment diu així: «Per banda de la meua mare, el que més m'ha agradat ha estat l'estima a la vida, a fruit de totes les coses, a no esperar...cosa que ara s'enfada tant la meua mare...sentir que treballa tant, perquè diu que no, que estic equivocant, que he de fruit una mica més de la vida i no treballar tant».

El disc està editat per Escola Valenciana i Reviscola, amb la col·laboració de les cinc universitats públiques valencianes, el suport del Col·lectiu de músics i cantants Ovidi Montllor (COM) i la producció de Mésdemil. Està disponible en la paradeta que Escola munta en el Concert de Falles i també es pot descarregar des de www.lagira.cat.

Enguany La Gira d'Escola Valenciana dedica la seua activitat a la figura d'Ovidi Montllor amb el lema «Girem amb l'Ovidi». És per això que el disseny del disc i els cartells dels concerts porten el lema triat i una imatge de l'artista d'Alcoi.

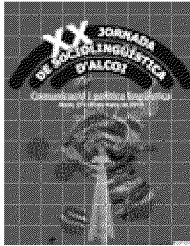
Promoció de concerts

La Gira d'Escola Valenciana té, com assenyalava l'entitat, dues vessants. «D'una banda produir cada any un disc com el que ara es presenta amb l'objectiu que l'utilitzen els mitjans de comunicació i que estiga a l'abast del públic que n'estiga interessat, i de l'altra, organitzar concerts arreu de les nostres comarques per a promoure els directes dels grups del nostre panorama musical».

Tot a punt per la XX edició de la Jornada de Sociolingüística d'Alcoi

Tindrà lloc els dies 27 i 28 de març i debatrà sobre la comunicació i la política lingüística

Tot a punt per la XX edició de la Jornada de Sociolingüística d'Alcoi

El Campus d'Alcoi de la Universitat Politècnica de València (UPV) aplega la XX edició de la Jornada Sociolingüística que enguany tindrà lloc el dies 27 i 28 de març, tenint com a temàtica "Comunicació i política lingüística". (Programa i inscripcions)

En la jornada es comptarà amb la presència de Vicenç Villatoro, director de Centre de Cultura Contemporània de Barcelona i ex director de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió; Josep Gifreu, comunicòleg i professor de la Universitat Pompeu Fabra; Antoni Mas, professor de la Universitat d'Alacant; Josep Àngel Mas i Eva Mestre, professors de la Universitat Politècnica de València;

Amàlia Garrigós, periodista; Moisès Vizcaino, editor de La Veu del País Valencià; Esperança Camps, escriptora i periodista, i Eugeni Alemany, guionista i presentador de TV. A més, comptarà amb els complements culturals i lingüístics habituals, com el concert Testimo tant. Sonets de Shakespeare, amb Rafa Xambó, Matthieu Saglio i Salva Vázquez; l'actuació del cantautor Andreu Valor i la ruta cultural "Els espais literaris d'Alcoi", amb Francesc Gisbert i Esther Vizcarra, que parlaran sobre la vinculació amb la literatura en valencià dels diferents escenaris urbans alcoians i llegiran textos de diversos autors.

La Jornada de Sociolingüística, que té lloc actualment al Campus d'Alcoi de la UPV, està organitzada per diverses entitats com ara la Universitat Politècnica de València, l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, l'Ajuntament d'Alcoi, la Delegació d'Alacant de l'Institut d'Estudis Catalans, el Centre Ovidi Montllor i la Coordinadora de l'Alcoià i el Comtat pel Valencià, i és la continuació de les primeres jornades que en una primera etapa (del 1992 al 2010) estaven organitzades per l'Ajuntament d'Alcoi, a través del Gabinet de Normalització Lingüística, i en una segona etapa, el 2002 organitzades pel GES (Grup d'Estudis Sociolingüístics) i ininterrompudament des del 2007, coorganitzades per les entitats esmentades, amb la col·laboració de les universitats públiques valencianes.

Al llarg d'aquestes vint edicions s'ha reflexionat sobre diversos temes actuals i interessants relacionats amb l'ús del valencià i d'altres territoris amb llengua pròpia, tenint en compte també els elements teòrics i pràctics d'altres llengües minoritàries de l'estat i europees.

Entre altres, s'han tractat temes com la política lingüística, comunitat lingüística i espais comunicatius, la llengua estàndard, la normalització i la planificació lingüístiques, la transmissió intergeneracional, els usos socials, la integració lingüística de la immigració, el món socioeconòmic, educació i plurilingüisme, l'àmbit local, el valencià en l'era digital, conflicte lingüístic i ideologia o d'altres temàtiques.

Escola Valenciana proposa a Estrasburg una "Directiva europea per a les llengües minoritzades"

L'entitat ha exposat la vulneració de drets lingüístics al País Valencià pel Govern espanyol

D'esquerra a dreta, Emili Gascó i Jaume Fullana d'Escola Valenciana acompanyats pels presidents de l'intergrup de Llengües

Dos representants d'Escola Valenciana, Jaume Fullana i Emili Gascó, han exposat hui davant de l'Intergrup de Minories tradicionals, Comunitats nacionals i Llengües, l'actual situació del valencià al context social i al nostre sistema educatiu i han realitzat propostes per a garantir els drets lingüístics dels parlants de les llengües minoritzades a Europa, com és el cas de la nostra llengua, que compta amb 10 milions de parlants.

A la Unió Europea hi ha 46 milions de parlants de llengües minoritzades, és a dir, llengües que no gaudeixen d'un ple reconeixement legal als països on es parlen.

L'Intergrup de Minories tradicionals, Comunitats nacionals i Llengües del Parlament europeu és el que aglutina més representants polítics europeus de tots els Intergrups existents. Aquest Intergrup està presidit per Kinga Gal, representant del grup dels Partits Popular europeus (EPP), Nils Torvalds, representant dels partits Liberals europeus (ALDE group) i Jordi Sebastià, representant del grup de partits de regions europees i dels Verds (Greens/EFA). Aquest Intergrup aglutina diputats dels grups polítics i comissions parlamentàries que recullen propostes i analitzen les necessitats per a fer propostes al Parlament europeu.

"Considerem que és un pas endavant molt important per a Escola Valenciana poder intervenir en aquest espai del Parlament europeu dedicat a les llengües pel fet que s'obri la possibilitat de mostrar de forma directa les nostres propostes per a desenvolupar una política europea efectiva que vetlle per la normalització les llengües minoritzades", s'ha comentat des de l'entitat cívica.

Els representants d'Escola Valenciana han donat a conèixer les línies d'actuació de l'entitat cívica al País Valencià per a la normalització de la nostra llengua en diversos àmbits d'ús i els projectes educatius i socials que duu a terme.

Seguidament s'ha fet una radiografia del sistema educatiu valencià i de la vulneració dels drets lingüístics de la ciutadania valenciana per part del Govern valencià i el Govern espanyol.

Així mateix Jaume Fullana i Emili Gascó han exposat a grans trets el document 'Model de l'escola que volem' i la necessitat de crear al País Valencià una Llei Educativa Valenciana i que es desenvolupe la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià.

La UE ha de garantir la igualtat de drets per a tots els ciutadans i ciutadanes europeus. Per això Escola Valenciana ha exposat que necessitem una Directiva de Llengües Europees Regionals com a instrument legislatiu que ho garantisca, pel fet que tots els drets lingüístics dels ciutadans europeus han d'estar protegits per igual.

Jaume Fullana, coordinador de la Comissió d'Educació d'Escola Valenciana ha destacat: "El meu company i jo som dos dels 10 milions de parlants de la nostra llengua, ciutadans europeus que no poden expressar-se en valencià a moltes institucions del nostre Estat ni tampoc ací, al Parlament europeu. Som dos dels 46 milions d'europeus als quals se'ls vulneren els drets lingüístics. Dos dels 46 milions d'europeus als quals se'ns discrimina per raons de llengua".

"De la mateixa manera que les institucions intenten vetllar per la flora i fauna del planeta que està en perill d'extinció, cal que es prenguen seriosament la diversitat lingüística i la riquesa de les llengües com a formes de mirar al món. La diversitat lingüística a Europa contribueix a la comprensió entre els pobles i és un motor per a potenciar la pau. No reconèixer la discriminació lingüística que patim persones com nosaltres és, en certa manera, participar en la seua institucionalització", ha expressat Emili Gascó, secretari d'Escola Valenciana.

L'exposició a l'Intergrup de llengües del Parlament europeu forma part de la ronda europea d'Escola Valenciana per a dur a altes instàncies internacionals la discriminació lingüística dels valencianoparlants. Aquestes cites europees es va iniciar el passat gener quan Escola Valenciana va visitar l'ONU a Ginebra en la delegació de l'ELEN, que és la Xarxa europea per a la igualtat lingüística, integrada per entitats de diferents països d'Europa que defensen les llengües minoritzades.

Ara Escola Valenciana planteja al Parlament europeu una directiva per reconèixer i potenciar totes les llengües europees minoritzades, que compten amb 46 milions de parlants.

Bellver sobre las señas: 'Cada uno está donde quiere, pero sobre todo, donde siente; y la izquierda está y siente contra lo valenciano'

- El portavoz del Grupo Parlamentario Popular en Les Corts, Jorge Bellver, ha asegurado hoy, durante el debate de las enmiendas a la Ley de Señas de Identidad, celebrado hoy en la comisión de Coordinación, que "cada uno está donde quiere, pero sobre todo donde siente, y ya sabemos dónde están ustedes". "No están en la defensa de lo nuestro, más aún, están en contra de lo **valenciano** y no quieren ni oír hablar de la defensa de nuestras señas", ha añadido

Bellver, que ha comenzado su intervención con un recuerdo a las víctimas del atentado del 11-M, "el segundo mayor atentado en Europa, y un ataque directo a nuestra libertad y nuestra sociedad", ha reiterado que la Ley de Señas de Identidad es "una ley inclusiva, que no va contra nadie ni contra nada, redactada al amparo del artículo 12 de nuestro Estatut; una Ley oportuna, necesaria y muy **valenciana**, que reconoce, proteger y difunde nuestros símbolos y todas nuestras señas de identidad". Y en concreto, el portavoz popular ha recordado todas y cada una de las "señas valencianas" que ampara esta ley: los festejos de bous; las Fallas, la Magdalena y Les Fogueres; el Cant d'estil y el folclore **valenciano**; Els Furs y el Derecho Foral **valenciano**; el siglo de oro de la lengua **valenciana**; los reales monasterios de Santa María de El Puig y Santa María de la Valldigna; el 9 d'Octubre; la música y los instrumentos tradicionales; las bandas de música y las sociedades musicales; las manifestaciones religiosas más arraigadas; la gastronomía y nuestros productos autóctonos; y los deportes tradicionales, como la pelota **valenciana**, la columbicultura y el tiro y arrastre.

"Lamento que los grupos de la oposición no quieran participar de esta ley necesaria y tan **valenciana**, que no quieran ni siquiera hablar de ella", ha señalado el Síndic popular, para referirse al abandono de la comisión de los grupos Esquerra Unida y Compromís, pero también "a la falta de concreción y huida constante del Partido Socialista". El PSPV sí que ha permanecido en la comisión, pero no ha querido entrar al detalle del debate de las enmiendas presentadas por el Grupo Popular, el único que ha presentado enmiendas, según ha señalado Bellver.

El Síndic popular ha explicado, durante su intervención, las nueve

enmiendas del GPP, tras incorporar una enmienda de aproximación hoy mismo, "que tienen como objetivo profundizar en el espíritu **valenciano** de la propia Ley". "Hemos querido reconocer en esta norma a aquellas personalidades ilustres que han contribuido a crear y defender el espíritu **valenciano**; hemos propuesto incorporar a un representante de la Federación de Colombicultura, junto con el de Pilota en el Observatorio; reconocemos la capacidad docente de Lo Rat Penat y de la Real Acadèmia de Cultura **valenciana**, tras su larga trayectoria en la defensa y promoción de nuestras señas y especialmente de nuestra lengua; y también se incorpora a Lo Rat Penat, como asociación consultiva de la Generalitat en materia de patrimonio cultural.

Bellver ha reiterado que "la voluntad del GPP siempre ha sido llegar a acuerdos para sacar adelante leyes que entendemos importantes para la sociedad **valenciana**, tras discutir las y debatirlas en Les Corts". "Pero desgraciadamente, este consenso no será posible en esta ley, porque la oposición ni siquiera quiere hablar sobre los símbolos y nuestras señas", ha añadido.

En concreto al diputado socialista Rafael Rubio, el único que la oposición que ha intervenido, le ha reprochado "que no se atreva a entrar en el debate, a decir qué les parece bien o mal", lo que ha calificado como "una muestra de cobardía, por no entrar en el detalle de qué es lo que rechazan en esta ley". Además, le ha afeado que compare al Observatorio de las Señas de Identidad, del que forman parte representantes del Tribunal de las Aguas, del Misterio de Elche, de la Mare de Déu de la Salut de Algemesí, de las Federación de Pelota **valenciana**, Colombicultura, de Folklore, de Sociedades Musicales y de Peñas Taurinas, además de la RACV y de Lo Rat Penat, con un "tribunal de la Inquisición". "¿Cómo tiene usted la poca vergüenza de comparar a estas entidades valencianas con un tribunal inquisitorial?", ha preguntado sin obtener respuesta.

"La oposición siempre huye de cualquier debate que tenga que ver con la defensa de lo **valenciano** y también de los intereses de los valencianos", ha señalado el portavoz. Pese a todo, Bellver ha pedido a la oposición, presente en la sala como el PSPV, y ausente como EUPV y Compromís, durante su intervención que "reconsideren su postura, que se atrevan a hablar de señas y voten a favor de esta ley".

La Plataforma per la Llengua es reuneix amb la coordinadora del voluntariat d'Escola Valenciana

El representant de Plataforma per la Llengua al País Valencià, Manuel Carceller, s'ha entrevistat a la ciutat de València amb Dariana Grozsa, responsable del voluntariat lingüístic de la coordinadora Escola Valenciana.

En el contacte s'ha acordat continuar amb la col·laboració de l'entitat en la difusió de les publicacions de Plataforma per la Llengua, i en concret de *Bună al valencià*, adreçada a la comunitat immigrant d'origen romanés. És el cas que la senyora Grozsa també és nascuda a Romania.

Des de Plataforma per la Llengua s'ha sol·licitat a més poder ser present amb parades informatives a totes les convocatòries del 2015 de les anomenades «festes per la llengua» al País Valencià, aplecs festius i reivindicatius de la comunitat educativa a favor de la immersió lingüística i de l'escola amb valors de país i en llengua pròpia.

Les 12 fites per acabar amb la discriminació del valencià

ACPV i les universitats valencianes han presentat un full de ruta per a una Llei d'igualtat lingüística

parla'm
en valencià

Acció Cultural del País Valencià (ACPV), conjuntament amb les universitats valencianes, han presentat el document "Per una nova i efectiva llei d'igualtat lingüística. Principis bàsics i àmbits d'actuació pràctica" (http://www.acpv.cat/web/images/stories/arxius/politica-linguistica/Document-Per_una_nova_i_efectiva_llei_digualtat_linguistica.pdf). Es tracta d'un full de ruta

que vol "posar fi a la discriminació per raons de llengua i que el principi d'igualtat siga la guia de les institucions valencianes".

El full de ruta preveu 4 principis bàsics d'aquesta nova llei. Primer de tot, que la Llei d'ús i ensenyament del valencià (LUEV) és una norma caduca promulgada el 1983 i que no va voler ser una llei de "normalització lingüística". Segons el document, la LUEV està desfasada i no ha fet créixer l'ús social ni l'ensenyament del valencià. Per ACPV i les universitats, la Llei d'igualtat lingüística no hauria de ser genèrica de les llengües en abstracte, sinó de les persones que les usen i hauria d'anomenar-se "d'igualtat lingüística". El document preveu que la Llei estableixi objectius concrets i avaluable i així serveixi per canviar la realitat desigual.

Les fites que persegueix aquesta nova Llei d'igualtat lingüística i que pretén aconseguir són, bàsicament, 12:

1. La valencianització de la societat. La nova llei ha de mostrar i demostrar que el discurs públic sobre el valencià s'ha de centrar en l'impuls decidit a assolir la igualtat lingüística. L'objectiu de la Llei no és proclamar el valencià "oficial" i prou sinó que el valencià sigui present i últim socialment a tot arreu.

2. Llengua d'ús normal i general de les administracions valencianes. La nova llei ha d'establir que el valencià és la llengua d'ús normal i general de les administracions valencianes.

3. Tot el personal de les administracions, competent en les dues llengües. S'ha de generalitzar la capacitat de poder-se expressar en les dues llengües per tal de complir el dret dels ciutadans a ser atesos en la llengua pròpia i oficial.

4. Deure de coneixement passiu de la pròpia llengua, única garantia per poder usar-la. La nova llei ha de fixar el coneixement passiu universal del valencià perquè és l'única garantia que assegura que qualsevol ciutadà podrà utilitzar la seva llengua i la resta el podran entendre.

5. Valencià, llengua vehicular en l'ensenyament. Els programes d'ensenyament en valencià són els únics que habiliten per a adquirir una competència efectiva en les dues llengües oficials, per tant, el valencià ha de ser llengua vehicular i així ho ha de reflectir la nova llei.

6. Mitjans de comunicació en valencià i de qualitat. La nova llei ha d'establir com a objectiu bàsic la correcció del radical desequilibri lingüístic en els mitjans de comunicació. Cal recuperar els mitjans de comunicació de ràdio i televisió públics, rebre les emissions de tots els mitjans de l'àrea lingüística i regular la presència mínima obligatòria de valencià en els mitjans de comunicació de concessió de la Generalitat Valenciana.

7. Disponibilitat lingüística en tots els àmbits no oficials, ara sense regulació. L'àmbit laboral, econòmic, del consum, dels serveis, de l'oci, etc. són sectors en que la llei actual no estableix cap mesura però són transcendents per la vida dels ciutadans. Sense regulació s'arracona el valencià i el priva de ser una llengua vàlida per a tots els espais socials, per això la nova llei ha d'establir la disponibilitat lingüística i preveure facilitats per a fer efectiva la normalitat de la llengua pròpia en aquests àmbits socials.

8. Presència normal del valencià en la indústria cultural. La indústria cultural ha estat una de les grans oblidades i és urgent esmenar aquest dèficit. El consum de productes culturals és cada vegada més gran i per tant, cal que la nova llei reguli uns mínims obligatoris d'ús i presència del valencià així com també fer un esforç econòmic i incentivar la creacions en valencià.

9. Llengua d'integració dels nouvinguts. La llei ha de fixar programes addicionals d'integració i promoció efectiva de models socials: els nous valencians han de ser-ho amb el valencià com a nexa social i lligam de cohesió.

10. Generalització de la toponímia i l'onomàstica personal en valencià. La llei ha de fixar que tots els noms de lloc de la zona de predomini lingüístic valencià tinguin la seva denominació oficial i única en valencià, d'acord amb la seva forma històrica u amb la normativa lingüística.

11. Equivalència recollida en la llei de les denominacions valencià i català. La llei ha de recollir que el valencià és equivalent al valencià, denominació igualment històrica i, a més, acadèmica, internacional i general a la resta de l'àrea lingüística. ç

12. Cooperació efectiva amb la resta de l'àrea lingüística. La llei ha d'establir que la Generalitat Valenciana participi en organismes comuns de promoció i difusió de la llengua i la cultura del País Valencià, juntament amb la resta de territoris de

---

llengua catalana. La llei ha de preveure la coordinació de les entitats oficials de normativització lingüística, en col·laboració amb les universitats de la Xarxa Vives per a la configuració del model de llengua cohesionat i apte per a les necessitats de la societat del segle XXI.

ACPV i les universitats valencianes van presentar el document ahir a l'Octubre Centre de Cultura Contemporània. A l'acte (<http://www.racocatala.cat/noticia/36183/acpv-universitats-valencianes-uneixen-forces-nova-politica-linguistica#prettyPhoto>) van deixar clar que la proposta és una nova empenta per a superar la situació en que es troba el català actualment, amb una iniciativa positiva i global. Els promotors d'aquesta nova Llei d'igualtat lingüística asseguren que és necessària perquè, "si continua aquesta política de discriminació, la nostra llengua patirà un retrocés en l'ús social que realment podria posar-la en perill" i perquè "la societat valenciana ha madurat i veure amb bons ulls una proposta d'aquestes característiques".